

niemaGOtu, Pieśń nad pieśniami // ITO

Powstań, wietrze, wiej przez ogród mój z południa, z północy;
wśród wonności zbudź mnie ze snu!

Niech wejdzie Miły mój do swego ogrodu
i w nim rozgości się.
On sobie źródłem wód zapieczętowanym
uczynił mnie!

Pocałunkami ust swych miły mnie całuje,
a miłość jego nad wino!
Wiedzie na ucztę, gdzie wraz ze mną biesiaduje,
a godłem Jego nade mną miłość!

Porwij za sobą mnie, niech biegnę razem z Tobą
do Twoich trzód.
Miły mój na to rzekł: „Tyś przyjaciółką moją;
wstań, córko ma, i pójdz!

Bo cała piękna jesteś i bez skazy!
Taką ujrzał Cię Bóg i uczynił,
gdy Miłego Twego wzbudził z martwych,
abyś wolna była od winy!

Powstań, przyjaciółko ma, i pójdz, bo już minęła zima;
niech nasyci mnie owoc Twój.